

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Győri Ítéltábla a dr. Havasi Tibor ügyvéd által képviselt **felperes neve felperesnek** a dr. Török Zsolt ügyvéd által képviselt **"A"Kft alperes** ellen vállalkozói díj megfizetése iránt indított perében a Vas Megyei Bíróság 2007. április 10. napján kelt G.40.057/2006/6. sorszám alatti ítéletével szemben az alperes által 7., 9. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán megtartott tárgyalás alapján meghozta a következő

RÉSZÍTÉLETET:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének megfellebbezett rendelkezését 5.254.000.- /Ötmillió-kettőszázötvennégyezer/ Ft, valamint annak a 2005. november 17. napjától a kifizetés napjáig járó késedelmi kamata, továbbá 314.800.- /Háromszáztizennégyezer-nyolcszáz/ Ft le nem rótt kereseti illeték, illetve 315.000.- /Háromszáztizenötezer/ Ft elsőfokú perköltség tekintetében hatályon kívül helyezi, és ebben a körben az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasítja, míg ezt meghaladóan helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 22.000.- /Huszonkettőezer/ Ft másodfokú perköltséget; míg - a hatályon kívül helyezett elsőfokú ítéleti rendelkezés tekintetében - a felperes másodfokú eljárás során felmerült perköltségét 122.000.- /Egyszázhuszonkettőezer/ Ft-ban, az alperesét 442.000.- /Négyszáznegyvenkettőezer/ Ft-ban állapítja meg.

Ez ellen a részítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

INDOKOLÁS:

A felperes módosított keresetében 7.495.476,-Ft tőke, valamint annak a 2005. november 17. napjától a kifizetés napjáig járó „törvényes mértékű késedelmi kamatai” és perköltség megfizetésére kérte kötelezni az alperest.

Keresetében előadta, hogy egyéni vállalkozóként a **"Helység"1 B** Vendéglőt üzemelteti. 2005. október 10-én az alperes képviseletében az ügyvezető ("C") édesapja, **"D"** rendelte meg a felperestől - az alperessel szerződési jogviszonyban álló - **"Helység"1** forgató filmesek étkeztetését. A megrendelés alapján a felperes a 2005. október 13. - november 7. napja közötti időszakban reggelit, valamint meleg ebédet és vacsorát biztosított, azok ellenértékéről a 2005. november 4. napján kelt ...számú, 3.953.000,-Ft megfizetésére szóló; a 2005. november 4. napján kelt ... számú, 3.000.000,-Ft megfizetésére szóló és a 2005.

november 7. napján kelt ...számú, 3.542.476,-Ft megfizetésére szóló számlát bocsátotta ki. Az alperessel 8 napos fizetési határidőben állapodott meg, azonban az alperes - az átvett és aláírásával igazolt - számlák ellenértékét nem fizette meg. A felperes 2005. november 25. és 2006. január 9. napján kelt írásbeli felszólításaira az alperes 3.000.000,-Ft-ot teljesített a felperesnek, viszont a számlák jogalapját és összegét nem kifogásolta.

Az alperes az elsőfokú bíróság által kibocsátott fizetési meghagyásra előterjesztett ellentmondásában a kereset elutasítását indítványozta, azzal, hogy a kereseti követelés jogalapját és összegét is vitatja. Ezen túlmenően az elsőfokú eljárásban - az elsőfokú bíróság felhívása ellenére - érdemi védekezést, nyilatkozatot és bizonyítási indítványt nem terjesztett elő.

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 7.495.476,-Ft tőkét, valamint annak a 2005. november 17. napjától a kifizetés napjáig járó, jegybanki alapkamat 7 %-kal növelt összegű késedelmi kamatát és 450.000,-Ft perköltséget, rendelkezett egyben a felperes személyes illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt illeték viseléséről is.

Az elsőfokú bíróság határozata indokolásában a felperes ténybeli előadásával és benyújtott feljegyzésével igazolt, leszállított keresetet alaposnak találta, arra is figyelemmel, hogy az alperes a bíróság felhívására és jogkövetkezményekre történő figyelmeztetése ellenére érdemi védekezést és bizonyítási indítványt nem terjesztett elő. A felperes - alperes által kétségbe nem vont - ténybeli kereseti előadását a Pp. 163. §. (2) bekezdése alapján valónak fogadta el és az alperest a Ptk. 389. §-a alapján marasztalta.

Az ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, az elsőfokú bíróság ítélete részbeni megváltoztatása és az alperest terhelő marasztalási összeg 1.329.476,-Ft-ra való leszállítása, míg ezen túlmenően a kereset elutasítása iránt.

Fellebbezésének indokolása szerint a felek között létrejött megállapodás alapján a felperes a napi háromszori étkezést - naponként és személyenként - 750,-Ft-os átalányáron vállalta, nem pedig a felperes által megjelölt, étkezésenként megbontott áron. Ezen túlmenően a felperes az étkeztetést mennyiségi és minőségi hibával teljesítette, melyet a szerződés fennállása alatt az alperes folyamatosan jelzett; ezért is került arra sor, hogy egyesek dupla adag ételt igényeltek. Az étkeztetés mennyiségi és minőségi hiányosságai miatt az alperes szerződését a filmforgató cég 2005. november 7. napján „felbontotta”.

Az alperes álláspontja szerint ezért a felperesnek az étkezések ellenértékeképpen 4.935.000,-Ft jár, 215.000,-Ft a sütemények, 91.476,-Ft a gyümölcs ellenértékeképpen, összesen: 5.241.476,-Ft a 21 forgatási napra. Az alperesnek azonban szerződése idő előtti felmondása miatt 912.000,-Ft kára is keletkezett, melyet szintén le kell számítani a felperesnek járó díjból. Így az alperes 3.000.000,-Ft-os részteljesítésére figyelemmel a felperesnek csupán 1.329.476,-Ft jár.

Fellebbezését a fellebbezési tárgyaláson azzal egészítette ki, hogy a felperestől a filmforgatáson résztvevők egy része számára többlet ételadagot igényelt, amelynek díjaként 1000.- Ft/fő/nap összegben állapodott meg a felperessel. Ez a többletigény azonban nem érintette az eredeti 750.- Ft/fő összegű megállapodást. Az alperes csatolta a fellebbezési eljárás során a felperes - mint pótmagánvádló által - 2007. május 16. napján benyújtott vádindítványt, melynek szövegében a pótmagánvádló felperes maga nyilatkozott úgy, hogy az alperessel 750.- Ft/nap díjban állapodott meg.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet megfellebbezett rendelkezése helybenhagyását indítványozta. Előadta, hogy a felperes a felek között létrejött megállapodásnak megfelelően teljesített, a jogviszony fennállta alatt pedig az alperestől minőségi kifogás nem érkezett. Az alperes fellebbezési tényállításaiból elismerte, hogy a felek közötti szerződésben a felperes eredetileg 750.- Ft/nap díjért vállalta az étkeztetés biztosítását, azonban ezt a megállapodást a felek 1-2 nap elteltével módosították, amelytől a felperes keresetében megjelölt összegért vállalta biztosítani az ellátást. A megállapodás módosítását alátámasztja az is, hogy az alperes a felperes által kiállított számlákat befogadta.

A fellebbezés nagyjából alapos.

Az ítélet tábla megállapította, hogy az alperes fellebbezésében olyan - új bizonyítékkal alátámasztott - tényt állított, melyet a felperes elismert, és az - elsőfokú eljárásbeli - elbírálása az alperesre kedvezőbb határozatot eredményezhetett volna. Erre figyelemmel a bizonyítási eljárás olyan nagy terjedelmű kiegészítése szükséges, amely meghaladja a másodfokú eljárás kereteit.

A Pp.235.§. /1/ bekezdésének II. mondata szerint a fellebbezésben új tény állítására, illetve új bizonyíték előadására akkor kerülhet sor, ha az új tény, vagy az új bizonyíték az elsőfokú határozat meghozatalát követően jutott a fellebbező fél tudomására, feltéve, hogy az - elbírálása esetén - reá kedvezőbb határozatot eredményezett volna.

Az alperes fellebbezésében megjelölt, és az elsőfokú eljárásban általa nem hivatkozott tény, hogy a felperes a napi háromszori étkezés biztosítását - fejenként és naponként - 750.- Ft-os átalányáron vállalta, nyilvánvalóan nem az elsőfokú határozat meghozatala után jutott az alperes tudomására - már csak azért sem -, mivel fellebbezésének ezt a tényt tartalmazó melléklete is - a dátuma szerint (2007. január 15.) - az elsőfokú eljárásra készült, ott azonban az alperes elmulasztotta a bíróságnak benyújtani. Az alperes által a fellebbezési tárgyaláson csatolt vádindítvány viszont csak az elsőfokú bíróság ítéletének meghozatala után juthatott az alperes tudomására, a vádindítványt pedig korábban fel nem hozott, új bizonyítékot tartalmaz a fellebbezésben újonnan megjelölt tényre. Az elsőfokú eljárásban a fellebbező alperes által ismert - tehát: nem új - tényre vonatkozó új bizonyíték (a vádindítványbeli felperesi nyilatkozat az étkeztetés napidíjára) nem feltétlenül indokolná annak figyelembevételét az elsőfokú bíróság ítélete felülbírlata során, mivel a vádindítványbeli nyilatkozatot a felperes csak a büntetőeljárásban szükséges mértékben részletezte, így nem bizonyos, hogy az az alperesre kedvezőbb határozatot eredményezett volna.

Azonban jelen esetben a felperes fellebbezési ellenkérelmében az alperes által újként felhozott, de az elsőfokú eljárásban már ismert tényt elismerte és nem vitatta, hogy a felek megállapodása napi 750.- Ft/fő összegben határozta meg az étkezés biztosításáért a felperesnek járó díjat. A felperes által ilyen módon vitássá nem tett - és új bizonyítékkal alátámasztott - tény pedig az alperes számára kedvezőbb határozatot eredményezhet, mivel a felperes által az elsőfokú eljárásban csatolt - a követelése számítása alapjául szolgáló - feljegyzésből (az 5.tjk. melléklete) nem tűnik ki az eredeti 750.- Ft/fő díjazás szerinti elszámolás; illetve annak a felperes által hivatkozott utóbbi módosítása. A feljegyzésben a felperes az étkezés biztosításának kezdő napjától (2005. október 13.) már étkezésenként (reggeli, ebéd, vacsora) megbontott áru díjazást számít fel, melynek együttes összege nem az egyezően előadott (Pp.163.§. /2/ bekezdés) 750.- Ft/fő, hanem 1700.- Ft (300+700+700.- Ft)/fő.

Ezért a felperes által az elsőfokú eljárásban csatolt feljegyzés aggályos, a felperesnek járó díj (Ptk.397.§. /1/ bekezdés) megállapításának alapjául csak részben szolgálhat. A felperes, illetve az alperes nevében eljáró **"D"** együttes személyes meghallgatására is kiterjedő további bizonyítási eljárás során tisztázható az, hogy az alperes milyen tartalmú étkeztetést rendelt meg 750.- Ft/fő/nap áron, és ezt a szerződést a felek utóbb mikor és milyen tartalommal módosították (Ptk.240.§. /1/ bekezdés). A szerződésmódosítás tényét és tartalmát a Pp.3.§. /3/ bekezdése és 164.§. /1/ bekezdése alapján az erre hivatkozó felperes tartozik bizonyítani.

Az alperes fellebbezésében 912.000.- Ft kártérítésre beszámítási kifogást (Ptk.296.§. /1/ bekezdés) is előterjesztett, amely azonban a Pp.247.§. /3/ bekezdése alapján a másodfokú eljárásban kizárt volt, részint azért, mert a felperes nem ismerte el, részben pedig amiatt, mert az alperes ezen követelése - kétségen kívül - már az elsőfokú eljárás során lejárt (Ptk.360.§. /1/ bekezdés).

Ezekre figyelemmel az ítéletábra a Pp.253.§. /2/ bekezdése alapján részítéletet hozott, melyben nem érintette az elsőfokú bíróság ítélete fellebbezésben nem vitatott 1.329.476.- Ft tőke és járulékai megfizetésére irányuló rendelkezését. Az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett részét - 5.254.000.- Ft tőke, valamint annak a 2005. november 17. napjától a kifizetés napjáig járó késedelmi kamata és az ide kapcsolódó le nem rótt kereseti illeték és perköltség tekintetében - a Pp.252.§. /3/ bekezdése alapján hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróságot ebben a körben a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította; míg ezt meghaladóan - 912.000.- Ft tőke, annak a 2005. november 17. napjától járó késedelmi kamata tekintetében - helybenhagyta.

Az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezés által nem érintett és helybenhagyott része (2.241.476.- Ft tőke és járulékai); illetve hatályon kívül helyezett rendelkezése (5.254.000.- Ft tőke és járulékai) aránya 30-70 %-os. Ezért a felperes személyes illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt 449.700.- Ft kereseti illetékből 314.800.- Ft kereseti illeték viseléséről a megismételt eljárás eredményeként az elsőfokú bíróságnak kell határoznia, míg 134.900.- Ft kereseti illetéket az alperes az elsőfokú ítélet jogerőre emelkedett rendelkezése alapján az illetékügyben eljáró hatóság külön felhívására megfizetni köteles (Itv.59.§. /1/ bekezdés).

Ugyanezen indokból a felperes képviselőjében az elsőfokú eljárásban felmerült ügyvédi munkadíjból 315.000.- Ft-ról az elsőfokú bíróságnak a megismételt eljárás eredményeként kell határoznia, míg 135.000.- Ft-ot az elsőfokú bíróság ítéletének jogerőre emelkedett rendelkezése alapján az alperes köteles megfizetni a felperesnek az elsőfokú bíróság ítéletében meghatározott 15 napon belül.

A fellebbezési eljárásban vitássá tett perérték 6.166.000.- Ft volt, melyből az alperes fellebbezése 85 %-os arányban vezetett eredményre. Az ítélet tábla a felek jogi képviselőjével a másodfokú eljárásban felmerült perköltséget a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§. /2/, /5/-/6/ bekezdései alapján az áfával növelt 144.000.-144.000.- Ft-ban határozta meg, melyből - az említett arálynak megfelelően - 22.000.- Ft-ot a részben eredménytelenül fellebbező alperes köteles megfizetni a felperesnek (Pp.78.§. /1/ bekezdés, 81.§. /1/ bekezdés). Az ezen túl a másodfokú eljárásban felmerült perköltséget az ítélet tábla a Pp.252.§. /4/ bekezdése alapján csupán megállapította, az alperesnél figyelembe véve az általa lerótt fellebbezési illeték hatályon kívül helyezett részre eső mértékét is. A másodfokú eljárásban felmerült ezen perköltségről az elsőfokú bíróság eljárást befejező határozatában tartozik rendelkezni.

A megismételt eljárásban az elsőfokú bíróságnak a fent részletezettek szerint kell bizonyítást lefolytatnia a felek között létrejött vállalkozási szerződés tartalmára, a díjazásban való megállapodásra, illetve annak állított módosítására.

Győr, 2008. február 25.

Dr. Zámbo Tamás sk.
a tanács elnöke

. Ferenczy Tamás sk.
előadó bíró

Dr. Maurer Ádám sk.
bíró

A kiadmány hitelével:
Kiadó: